

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2193/2019
20.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац, Јелене Боровац, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије - Министарства одбране, коју заступа Војно правобранилаштво у Београду, против туженог АА, кога заступа Мирослав Петровић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Чачку Гж 447/16 од 21.07.2016. године, у седници већа одржаној дана 20.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Чачку Гж 447/16 од 21.07.2016. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Чачку Гж 447/16 од 21.07.2016. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Ивањици П 2333/13 од 12.03.2015. године, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 195.220,00 динара.

Решењем Вишег суда у Чачку Гж 447/16 од 21.07.2016. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Ивањици П 2333/13 од 12.03.2015. године. Ставом другим изреке, враћени су списи предмета П 2333/13 Основном суду у Ивањици, без одлуке по жалби адвоката Мирослава Петровића.

Против наведеног другостепеног решења, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. ЗПП (позивајући се на члан 395. ЗПП).

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), који се у овом поступку примењује на основу члана 506. став 2. ЗПП ("Службени гласник

РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП), јер се ревизијом напада одлука о трошковима поступка, чији обрачун се врши у свакој парници појединачно на основу Адвокатске тарифе и представља чињенично питање сваког конкретног спора.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. став 6. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 28. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Трошкови поступка представљају споредно потраживање, па се према цитираном члану 28. ЗПП, не узимају у обзир приликом оцене права на изјављивање ревизије у ситуацији када не чине главни захтев, због чега ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 420. став 1. ЗПП странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Решење другостепеног суда којим је одлучено о трошковима поступка није решење из наведене законске одредбе, па ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић